1843. № 47.

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 13 Junij.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de in tijds aangevraagde acten, ter uitoefening der Visscherij, gedurende den geopenden vischtijd, tusschen 1 Julij 1843 en 30 Junij 1844, van heden af, bij de Ontvangers der Registratie in deze Provincie, in welker ressorten de belanghebbenden woonachtig zijn, tegen betaling van de verschuldigde recognitie en zegelgelden kunnen worden afgehaald.

Assen, *6 Junij 1843.* *De Gouverneur voornoemd*, Bij afwezigheid van Denzelven, *Het Lid der Gedeputeerde Staten*: Vos.

DE HOOGE RAAD DER NEDERLANDEN,

Gehoord het requisitoir van den hr PROCUREUR GENERAAL, betrekkelijk het daarstellen der Kamer, voor welke de zaken gedurende de vakantie, van den 1 Julij tot den 31 Augustus dezes jaars 1843, zullen moeten worden gebragt.

Gelet op art. 17 en 18 der wet op de zamenstelling van de regterlijke magt en het beleid der Justitie, mitsgaders op art. 11 en volgende van het Koninklijk besluit van den 14 September 1838 (Staatsb. n°. 36).

Heeft (na voorgaande deliberatie) goedgevonden te bepalen, zoo als bepaald wordt bij deze, dat de Kamer van vakantie in dit jaar beurtelings zal worden gepresideerd door de HH. mrs. *Antoni Willem Philipse* en *Willem Boudewijn Donker Curtius van Tienhoven*, President en Vice-President respectivelijk van den Hoogen Raad, en voorts bestaan uit de HH. mrs. *David Westenberg*, *Theodorus* baron *van Herzeele*, Jhr. *Frans Beelaerts van Blokland*, *Wolter Hendrik Hofstede*, *Edzard Reint van Welderen* baron *Rengers*, *Leonardus Antonius Lightenvelt* en *Frans de Greve*, Raden in den Hoogen Raad;

Dat deze Kamer hare teregtzittingen zal houden tweemaal ter week, des voormiddags ten elf ure, en wel
op Maandag en Dingsdag, den 3 en 4 Julij;
op Vrijdag en Saturdag, den 14 en 15 dito;
op Maandag en Dingsdag, den 17 en 18 dito;
op Vrijdag en Saturdag, den 28 en 29 dito;
op Maandag en Dingsdag, den 31 en 1 Augustus;
op Vrijdag en Saturdag, den 11 en 12 dito;
op Maandag en Dingsdag, den 14 en 15 dito;
op Vrijdag en Saturdag, den 25 en 26 dito, en
op Maandag en Dingsdag, den 28 en 29 dito.

Zullende de Kamer van Strafzaken na de vakantie hare zittingen weder beginnen op *Maandag*, den *vierden September*, en de Civile Kamer op *Woensdag*, den *zesden* dier maand.

En zal een afschrift dezer aan den Heer Prokureur Generaal worden ter hand gesteld, ten einde hieraan de noodige publiciteit te geven.

Gedaan in eene algemeene vergadering van den Hoogen Raad den 27 Mei 1843.

Gezien door mij Procureur Generaal bij den Hoogen Raad: T. C. DE BORDES. A. W. PHILIPSE, *Pres.* in kennisse van mij A. BROCX, *Griffier.*

*** De Provinciale Commissie van Onderwijs houdt hare zomervergadering op den 11 en 12 Julij eerstkomende, en niet op den 8 en 9 Augustus, zoo als abusivelijk gemeld is op het omslagsblad van de N. Bijdragen voor de maand Mei. Zullende echter zij, die dan wenschen geëxamineerd te worden, dat gene moeten praesteren, om toegelaten te kunnen worden, wat op dat omslagsblad gevorderd wordt.

Assen den 10 Junij 1843. In naam der Commissie voorn., G. BENTHEM REDDINGIUS, *Secretaris.*

LONDEN 7 Junij. De onderkoning van Ierland heeft een blijk van onpartijdigheid gegeven door strenge vervolging te bevelen tegen Iersche Protestanten, die nabij Dungannon met eenige duizenden tegelijk een optogt hebben gehouden, die tegen de voorstanders van de intrekking der Unie was gerigt, en daarvan terugkeerende een aantal woningen (waarschijnlijk armoedige hutten) van die voorstanders vernield hebben. — In het nieuwe O.Ind. wingewest Sind hebben de overgebleven vijanden van het Britsch gezag zich snel herzameld; den 26 Maart rukten 20,000 Beloetschies tegen de hoofdstad Hyderadad op, en namen anderhalf uur van daar voortreffelijk gekozene stellingen. *Napier* trok hun met 6000 man en 14 kanonnen te gemoet, bestormde hunne stelling en vermeesterde dezelve na een hardnekkig gevecht van bijna 3 uren; de Engelschen hadden 39 dooden en 232 gekwetsten;

de vijand 1000 dooden en ten minste 2000 gekwetsten en lieten 19 vanen en 11 kanonnen, maar slechts 8 gevangenen in handen der Engelschen. De schranderheid, waarmede de vijand zijne stelling had gekozen, en de omstandigheid, dat zijne kanonnen met nieuwe en tamelijk wel vervaardigde pointeerschroeven voorzien waren, doet de Indische dagbladen vermoeden, dat zij door Europeanen geholpen zijn. Dat Russische agenten eenige jaren geleden Beloëtschistan doorkruist hebben, om de aldaar wonende stammen tegen ons in het harnas te jagen, is eene ontwijfelbare daadzaak; dat na den tegenspoed, die de Engelschen in Affghanistan getroffen heeft, het Petersburger kabinet den oorlogzuchtigen geest aller voor het Engelsche rijk in Indie gevaarlijke stammen poogt te onderhouden, is eene zaak, die niets onwaarschijnlijks heeft. De Beloetschies kwamen vóór eene halve eeuw over den Indus en veroverden Sind: zij verdedigen nu hunne prooi ontegenzeggelijk met dapperheid; maar de eigenlijke inwoners, de Hindo's, waren de knevelarijen en wreedheden hunner Mahomedaansche overheerschers lang moede en begroeten de Engelschen als bevrijders. — Om de Hindosche bevolking te believen, had de Gouverneur-gen. bevolen de sandelhouten tempeldeuren van Somnauth, die te Ghuzneh op de Affghanezen hernomen waren, in zegepraal naar Somnauth terugtebrengen; uit de onderscheidene korpsen werden troepen gekozen, om daarbij tot eeregeleide te dienen; eene weidsche proclamatie kondigde dit aan de bevolking aan, en betuigde de hoogachting des Gouverneur-gen. voor hare godsdienst. Dit gedrag is echter door de Engelschen, vooral in het moederland, zoo zeer bespot en afgekeurd als verzaking van het Christendom en stijving van het Heidensch bijgeloof, dat de zegepralende togt gestaakt is, en de deuren, onder voorwendsel van het slechte weder, in het verlaten paleis te Agra, voorloopig, zoo het heet, neergelegd zijn.

Naar de jongste tijdingen uit China, is eene hervatting der vijandigheden aldaar geenzins onmogelijk; de Chinezen schijnen de geduchte les reeds te vergeten; onderwijl is onze magt op de Chinesche kusten zeer verminderd.

De Regering heeft raadzaam geacht een eskader van 6 fregatten en 10 gewapende stoombooten op de Iersche kusten te stationneren. De kruisers der douanen zijn, zegt men, gelast, om bijzonder op den aanvoer uit fransche zeehavens te letten, als vreesde men, dat de Ieren daar wapenen zouden opdoen. De in Manchester woonachtige 70,000 Ieren, hebben eene zamenkomst gehouden, om verzoekschriften tot herroeping der Unie te teekenen: zulk een verschijnsel in Engeland zelf is vrij bedenkelijk. — Op voorstel van *O'Connell* is 30 jl. op eene vergadering van het genootschap tot verbreking der Unie besloten, een committé te benoemen tot het opstellen van een adres aan de Engelsche natie, waarbij de ware toestand van Ierland zal worden blootgelegd. Tevens zal dat committé een projectadres aan het Iersche volk opstellen, waarbij het zal worden bekend gemaakt met de vorderingen, die de zaak der Ieren gemaakt heeft, en dezen tevens aangemaand, om rustig te blijven en geene wanorde te plegen.

Parijs 7 *Junij*. Van 1829 tot 1843 zijn in Frankrijk 2254 lieden gestorven van 100 en meer jaren oud, dus ongeveer 160 sjaars. — Volgens den bekenden weerkundige *Millot*, heeft de vochtigheid en de koude der afgeloopene maand niet veel nadeel aan het gewas toegebragt. Regens en koude hebben in die maand over geheel Europa geheerscht. Wanneer het weder zich tot warmte wil zetten, zoo als het geval scheen sedert de nieuwe maan, zal het graan overschoon zijn. Intusschen voorspellen de weerkundige waarnemingen een onstuimigen en regenachtigen zomer. Gewoonlijk zijn in Mei, door elkander genomen, 11 regendagen; in 1816 waren er 18, in dit jaar bij ons 28 of 29.

Den Haag 9 *Junij*. Volgens Zr Ms besluit, zullen geene medailles meer ter bevordering der koepokinënting worden toegewezen, daar het sedert 40 jaren gebleken nut der inënting dezelve krachtig genoeg aanbeveelt; ZM. behoudt zich voor bij uitzondering buitengewone verdiensten hieromtrent met eene gouden medaille te beloonen. — Te Nijmegen is een dagelooner *Wouters* aan de watervrees gestorven; voor bijna 2 maanden had hij een hond begraven, welken men thans vermoedt aan dolheid gestorven te zijn, even als twee andere honden in de nabuurschap, waarbij zich dezelfde verschijnselen hadden geopenbaard; destijds meende men, dat die honden vergiftigd waren; een jongetje toen door een derzelve gebeten, is onder geneeskundige behandeling, doch schijnt nog geene nadeelige gevolgen dier beet te ondervinden. — In een ministerraad is, zegt men, besloten, de werkzaamheden aan de onderscheiden departementen van algemeen bestuur zooveel mogelijk te vereenvoudigen. — De hr *Vegelin van Claerbergen*, lid der 2.K. der Stat. Gen. voor Vriesland, heeft om bijzondere omstandigheden zijn ontslag als zoodanig gevraagd. — Van regeringswege is een ontwerp van een nieuw tarief van in- uit- en doorvoerregten aan de kamers van koophandel en andere autoriteiten, om daarover hunne gevoelens mede te deelen, toegezonden. Volgens hetzelve zullen tarwe en rogge aan een vlottend regt, gelijk het thans naar de graanwet van 1835 gevorderd wordt, onderworpen blijven, maar voor boekweit, haver en garst een vast regt bepaald worden. — Sinds eenigen tijd verhaalde men hier, dat ZM. de graaf van Nassau aan den minister *Rochussen* *f* 50,000 voor bewezen diensten had geschonken; daar de *Arnh. Ct.* van dit gerucht melding maakte, zegt het *Nederl. Nieuwsblad*, gemag-

tigd te zijn om te verklaren, dat het van allen grond ontbloot is.

In de zitting van het Hof van Z.-Holland van 6 jl. [zie het vorig no.] is voorgelezen de acte van beschuldiging tegen *v. Stenis*: dezelve hield onder meer in: Den 30 Sept. jl. namiddags half 4, werd een ragout van zwezerikken en morilles met eene pasteikorst, komende van *v. Stenis*, in eene hoedendoos, die alleen met toegegespte riempjes gesloten was, bij den hr *Mouthaan* bezorgd, en daags daarna op 't gewone etensuur, te 3 ure, door de huisgenooten, zijnde de hr *M.*, zijne huisvrouw en meid, genuttigd, nadat eene vriendin, die hen bezocht, de uitnoodiging, om met hen te eten, had afgewezen. De man gebruikte meer dan zijne vrouw van het lekkere geregt: maar pas hadden zij hun trek voldaan, of beide werden ongesteld, misselijk, met hevige pijn in 't lijf, braking en stoelgang. De meid riep geneeskundige hulp, maar kreeg onderwijl dezelfde ongesteldheid, doch minder hevig. Men vermoedde aldra vergiftiging door rattekruid; de middelen daartegen, werkten gunstig bij de vrouw en meid, maar de man stierf te half 4 snachts, na 12 uren lijdens, 82 jaren oud. *Van S.* kwam met de Utrechtsche diligence in den Haag, en ging savonds bij 11 ure naar 't huis van *M.*; hij sprak zijn oom, die echter niet meer spreken kon, eenige woorden toe, vroeg niet naar zijne tante en wilde dadelijk heengaan; eene huisvriendin verzocht hem te blijven waken, maar hij weigerde dit, en op hare aanmaning, om toch niet heentegaan zonder tante te groeten, riep hij onverschillig *dag tante*, en verliet het huis, na er pas een kwartier vertoefd te hebben. Uit een onderzoek van deskundigen bleek, dat *M.* door vergiftiging was gestorven en anders volmaakt gezond was; in zijn uitbraaksel is eene hoeveelheid rattekruid, genoegzaam om drie personen te dooden, gevonden; in het overgebleven deel der pastei en ragout is mede veel rattekruid bevonden, schoon alleen *op* het vleesch en *op* de korst, niet *in* dezelve, zoo dat het *na* de bereiding der spijs daarop gedaan moest zijn. — Den 2 Oct. smorgens tusschen 7 en 8 ure, ging *v. S.* uit het logement, waar hij den nacht doorgebragt had, naar het sterfhuis, waar hij den dood van zijn oom vernam, en tevens, dat die, zoowel als de gevaarlijke toestand van zijne tante en de meid, werden toegeschreven aan het eten der door hem gezonden pastei; zijn gedrag en houding daar ten huize was weder even vreemd en onverschillig; hij sprak zijne tante ternaauwernood toe; dronk in de keuken een flesch wijn en schreef aan zijne vrouw eenige regelen, dat »zijn oom aan eene beroerte overleden was, en tante en de meid hard ziek waren, doch zonder gevaar"; toen verliet hij het huis en kwam niet, zoo als hij beloofd had, terug om bij de lijkschouwing tegenwoordig te zijn; hier en daar verhaalde hij, dat *M.*, na met hem een stevig glas wijn gedronken te hebben, in zijne armen aan eene beroerte gestorven was, en sprak over *M.* met stuitende onverschilligheid en minachting. Bij den politie-commissaris deed hij hetzelfde verhaal, maar liet vreemde gezegden zich ontvallen, als: dat hij naar den Haag gegaan was, om een hondje te brengen, maar ook om eens te zien, hoe de oude lui de pastei bekomen zou; dat het ongelukkig was, dat de meid daarvan had medegegeten; dat hij daarop niet gerekend had; dat de oude lui die lekkernij voor zich hadden moeten houden; dat zijne vrouw *f* 30,000 van *M.* zou erven en erg op het geld gesteld was. Hierop werd *v. S.* gearresteerd en aan de justitie overgeleverd. De regter-commissaris vernam, dat *v. S.* brieven geschreven en bij zich gestoken had, en gelastte hem die afte-geven: daar hij dit weigerde, werden zij met geweld hem ontnomen: dezelve waren beide dien dag (den 3 Oct.) geschreven, gerigt aan een apotheker te Utrecht, en bevatteden het verzoek, om ten spoedigste 2 drachmen rattekruid hem toetezenden; gevraagd, wat hij met dat rattekruid bedoelde, zeide hij, het voor vrienden, die last van ratten hadden, besteld te hebben, maar dit bleek een logen te zijn.

De huisvrouw van *v. S.* lag aanvankelijk ook onder verdenking, maar bij de verhooren, die zij onderging, bleek ten duidelijkste hare onschuld, alsmede dat *v. S.* zoo over de bereiding der pastei als over andere omstandigheden den regter erg had voorgelogen. Het bleek, dat de pastei niet kon zijn vergiftigd *nadat* zij op de diligence geplaatst was; dat de korst door een banketbakker was vervaardigd van hetzelfde deeg als ander gebak, dat zonder schade genuttigd was; dat van de ragout door meerderen, en nog laat in den avond door de vrouw van *v. S.*, terwijl zij dezelve in eene hoedendoos pakte, geproefd was, zonder nadeel; dat de kamer, waarin de toegegespte hoedendoos neergezet was, snachts gesloten en den volgenden morgen *v. S.* daar het eerst gezien was; dat *v. S.* tegen het afrijden der diligence, te half 8, met de hoedendoos naar een kamertje is gegaan, zeggende het adres te willen schrijven, en kort daarna met de doos *zonder* adres teruggekomen is en dezelve op de diligence heeft doen plaatsen. Ook bleek het, dat *v. S.* den 28 Sept. een fleschje met rattenkruid van een apothekar ontvangen had; *v. S.* gaf op, dat vergif met spek vermengd en tusschen den zolder en het plafond eener kamer neergelegd te hebben tegen de ratten: deze opgave werd echter onwaar bevonden.

Den 1 Oct. smiddags naar den Haag vertrekkende, gaf hij zijne vrouw eene verzonnen reden dier reize op; hij was toen verre van kalm; én te Woerden én te Bodegraven dronk hij een half flesch wijn, hoewel die plaatsen niet ver van elkander liggen en de diligence er zeer kort stil houdt; onderweg de van den Haag komende diligence ontmoetende, liet *v. S.* stilhouden en vroeg den conducteur, »of oompje nog wel was", waarop toestemmend geantwoord werd. Waar *v. S.*, te 9 ure in den Haag aangekomen, eerst vertoefd heeft, is niet gebleken; hij houdt vol dadelijk naar *M.* gegaan te zijn, hoewel verschillende getuigen verklaren, dat hij eerst te 11 ure in diens huis gekomen is, en hoewel hij na 10 ure nog heeft gescheld aan een naburig huis, waar hij, zich houdende als meende hij bij *M.* te zijn, dadelijk naar binnen wilde gaan, vermoedelijk om ongevraagd eenig berigt over den toestand van *M.* te bekomen: immers *v. S.* was tewel bekend met het huis van *M.*, dan dat hij zich werkelijk zou vergist hebben.

Al het vreemde in het gedrag van *v. S.*, vindt zijne oplossing in de teleurstelling, die hij ondervond bij zijne komst ten huize van *M.*: want hij moest verwachten, dat de pastei snamiddags van 30 Sept. tusschen half 2 en 2 ure aangekomen en dadelijk besteld wordende, als naar gewoonte tijdig genoeg bij *M.* zou bezorgd zijn, om dien middag nog te worden gegeten; dat hij met de morgen-diligence het doodberigt van zijn oom en tante ontvangen, althans savonds van 1 Oct. twee lijken zou vinden; dat hij dan als mede-executeur in den boedel (van welke benoeming hij kennis droeg) iederen vreemde uit het huis had kunnen weren en zoodra mogelijk zijne slagtoffers begraven, waartoe hij reeds, zoo t' schijnt, een zwarten rok, zwarte handschoenen en witte das had medegebragt. Hij kon niet voorzien, dat door de menigte bestellingen de pastei eerst ten half 4 bezorgd en den volgenden dag genuttigd worden zou; zijn oom nog levend en zijne

tante zeer wel bij kennis vindende, verloor hij het hoofd, en hetzij hij het lijden, dat hij zijne weldoeners berokkend had, niet kon aanzien, hetzij hij vreesde zich te verraden, verwijderde hij zich in allerijl, en liet de oude lieden, die hem als kind des huizes behandelden, aan vreemden bijstand over. Zoo kon *v. S.* alleen handelen, als hij zich schuldig kende als den giftmenger. Door den dood van zijn oom en tante te veroorzaken, kon *v. S.* aan zijne vrouw eene aanzienlijke erfenis bezorgen en zichzelven van rentebetaling bevrijden; en zoo hij dadelijk na het overlijden ten sterfhuize aanwezig was, kon hij door het vernietigen van eenige onderhandsche stukken eene schuld van *f* 4650 uitdelgen. Er is ook geen andere reden, dan vuig eigenbelang denkbaar, waarom iemand twee stokoude lieden de weinige dagen, die hun overschoten, zou misgunnen.

Van S. schijnt te meenen, dat hij door eene bloote ontkentenis en door eene rustige, onverschillige, soms zelfs opgeruimde houding aantenemen, zich zal kunnen redden; dat men hem zonder bekentenis niet kan veroordeelen. Soms zocht hij de aandacht des regters of der getuigen afteleiden, door met gekunstelde vrolijkheid aan de zaak vreemde verhalen te berde te brengen. Menigmaal echter verried hij zijne innerlijke gemoedsbeweging: in zulke oogenblikken trachtte hij, door onophoudelijk zijne snuifdoos te gebruiken, zijne verlegenheid te verbergen. Hij heeft zelf erkend, in de laatste nachten voor zijne komst in den Haag en ook in den nacht van 1 op 2 Oct., dien hij in den Haag doorbragt, alleen door gebruik van een slaapmiddel zich eenige rust te hebben kunnen verschaffen.

— *D. A. Leeflang* is door het Hof van Utrecht wegens schennis van zilveren munten en het misdadig in omloop brengen der vermindkte muntspecien, veroordeeld tot eerloosheid en 6 jaren tuchthuisstraf. Uit deze zaak (leest men in het *Utrechtsch Avondblad*) bleek, welk een nadeel het land lijdt door het gedurig uitstel der hermunting. *Leeflang* toch, die volstrekt geene reden had, om de zaak te overdrijven, maar veeleer te verkleinen, heeft verklaard, dat hij ongeveer 300 stuks geldspecien had gesnoeid, waarop hij *f* 50 had gewonnen, en dat nog wel, terwijl onder die specien zich guldens, zelfs zesdehalven, hadden bevonden, waarvan niet zooveel als van andere grootere stukken kon weggenomen worden; één achtentwintig bv. snoeide hij voor de waarde van 7 á 8 stuivers; de overige stukken naar rato.

Den 10. Men verzekert, dat de hr. *Rochussen* zijn ontslag als minister van financiën genomen heeft en als nederlandsch gezant naar Brussel zal gaan. — In de zitting der 2.K. van heden is onder anderen rapport gedaan op een adres van verveeners van Borger, Gasselte, Anloo enz., die verzoeken om den accijns op den turf, bij den oorsprong te heffen, niet intewilligen.

In een Duitsch blad leest men uit Berlijn: In onze hoofdstad duurt nog een schandaal altijd voort, namelijk de verdichte, op eene onbegrijpelijke wijze bij de geringere klassen een vast geloof gevonden hebbende, ja zelfs ook wel onder de andere standen niet geheel verworpene spookhistorie van de tegenwoordigheid eener fabelachtige, oneindig rijke, maar ook op eene vreesselijke wijze door een afgrijselijk, een doodskop gelijkend, hoofd *misvormde dame.* Zij heeft, zoo wil het volk weten, in een der groote logementen onder de Linden haar verblijf genomen. Hier zag men verscheiden avonden achtereen een volksoploop, die politie-maatregelen en gevangenzettingen ten gevolge had. In de dagbladen van heden protesteert de kastelein van gezegd logement plegtig tegen de aanwezigheid eener zoodanige wonderbare, de verbeelding der lediggangers verhittende dame ten zijnent.

Gieten 12 Junij. Wij kunnen met zekerheid melden, dat de WEerw. hr *J. B. Heerspink*, predikant te Gasselte, den 7 dezer door de eigenerfden tot predikant alhier benoemd, heden, door den Eerw. Kerkeraad, als zoodanig, kerkelijk beroepen is.

Groningen. Ter vervanging van Ds *Wintgens*, wien het emeritaat is verleend, is door den Breeden Kerkeraad der Ned. Herv. gemeente te Groningen, opgemaakt dit 12tal predikanten: *Metzlar* te Norg, *Junius* te Geervliet, *Huguenin* te Zuidwolde in Drenthe, *v. d. Loeff* te Noordbroek, *Krabbe* te Zutphen, *Meijer* te Hontenisse, *Huijsers* theol. doct. te Pietersburen, *v. Velzen* theol. doct. te Nijmegen, *Roldanus* theol. doct. te Schiedam, *Verweij* te Winschoten, *Spandaw* te Slochteren, *Diest Lorgion* theol. doct. te Stiens. — Onder de mededeelingen, gedaan op de jaarlijksche vergadering van onze afdeeling van het Nederl. Zendelinggenootschap, werd de aandacht gevestigd op de handelwijze van de R.K. zendelingen, die, in plaats van zich tot nog geheel Heidensche volken te wenden, bij voorkeur zich begeven naar die oorden, waar Prot. zendelingen reeds gelukkig werkzaam waren, en thans in het bijzonder naar de Sandwichs-eilanden, Nieuw-Zeeland en Otaheite. Met diepe ontroering vooral werd vernomen, hoe aan het door 't Christendom zoo bloeijende en vreedzame Otaheite thans, door de overmagt van Fransche oorlogschepen, op last des gouvernements van Frankrijk, zulke Roomsche zendelingen zijn opgedrongen, met dit gevolg, dat de Prot. inboorlingen aldaar, zelfs door bedreiging van geweld, gedwongen worden hunne kinderen naar Roomsche scholen te zenden: eene zaak, waartegen het Parijsche Zendelinggenootschap openlijk de Protestanten in Frankrijk opgeroepen heeft zich te doen gelden, en waarover onder anderen de graaf *Verhuel*, pair van Frankrijk en president diens genootschaps, zich bij de Regering nadrukkelijk heeft beklaagd.

*** Men verneemt, dat op den 29 der vorige maand door de Policie te Meppel, *twee* verdachte personen zijn aangehouden, welke in het bezit van DRIE GOUDEN VINGERRINGEN waren. Mogten hier of daar diergelijke voorwerpen ontvreemd zijn of vermist worden, dan zal het noodig zijn daarvan ten spoedigste kennis te geven aan den Officier van Justitie te Assen, of wel aan de Policie zijner woonplaats, op dat de eigenaar die voorwerpen zou kunnen terug bekomen.

Meppel, 8 *Junij.* Rogge, het ned. mud *f* 6-75; Boekweit, het ned. mud *f* 6-20; Boter, anderh. ned. pond *f* 0-85; Vat Boter $\frac{1}{8}$ *f* 11-50; Aardappelen, het ned. mud *f* 1-60.

Amsterdam, 10 *Junij.* Werk. sch. $2\frac{1}{2}$ pct. $53\frac{1}{4}$ a $\frac{5}{8}$; dito 5 pct. 100 a $\frac{1}{16}$; Am.-synd. $4\frac{1}{2}$ pc. $93\frac{7}{8}$ a $94\frac{1}{8}$; handelm. $136\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{2}$.

Te *Assen*, bij van Gorcum & Comp., Provinciale Drukkers.